

ger? Der foreligger dette, at der er rettet en ærerørig Beskyldning mod Landets Udenrigsminister, og Sagen blev taget op til Undersøgelse, fordi to af Rigsdagens Medlemmer stod inde for Beskyldningen. Det er jo det faktiske, de har Ansvaret derfor, ingen anden kan have Ansvaret. Forholdet blev undersøgt, og Beskyldningen viste sig at være fuldkommen usand. Der blev saa fremsat en ny Mistanke, som gik ud paa, at Udenrigsministeren i sin Tid havde købt og solgt sit eget Aktieselskabs Aktier. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, indrømmede han, at i og for sig behøvede det ikke at være en Anke mod denne Mand, hans borgerlige Ære var fuldkommen uantastet deraf. Det, som efter min Opfattelse er det afgørende, er netop, om han har misbrugt sin Stilling; og her foreligger jo kun en Mistanke, ingen vil paastaa, at det er saaledes. Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode: Men naar der foreligger en Mistanke, vilde det saa ikke være bedre for Tinget, for Landet, for Udenrigsministeren, at denne Mistanke blev undersøgt, saa at det kunde vise sig, at den var urigtig, saadan som man hævder, og vi saaledes kunde faa Fred i Landet? Man vidste ikke, at der var noget galt, men det kunde jo tænkes, og derfor siger man: Lad os undersøge. Tror nu virkelig det ærede Medlem, at hvis man gik til denne nye Undersøgelse, vilde Bagvaskelsen og Sladderen høre op? Det vilde den absolut ikke. Vi saa, hvorledes det gik med den første Undersøgelse. Da Beskyldningen var slaaet ned gennem en Undersøgelse, blev der fremsat en anden, og hvis den bliver slaaet ned, saa skal den tredie nok komme, kan jeg forsikre det ærede Medlem.

Det er altsaa den Atmosfære, det ærede Medlem ønsker ind i det offentlige Liv. Jeg tror, det er en Atmosfære, som vil give Bagvaskelser og Sladder en uhyre frodig Vækst, og jeg beklager, at en saa dygtig Politiker som det ærede Medlem Hr. Rode føler sig godt tilpas i en saadan Atmosfære, jeg finder, den er i høj Grad usund, og at den vil være dræbende for al Hæderlighed i det offentlige Liv.

Dernæst udtalte det ærede Medlem Hr. Rode, saa vidt jeg forstod ham, at Udenrigsministerens borgerlige Ære var i Behold efter Undersøgelsen af Juli-Erklæringen, men han egnede sig ikke til at være Minister, han egnede sig ikke til den politiske Gerning, som nu skulde gøres. Det kan jo gerne være, det ærede Medlem er af den Mening; men

er der overhovedet nogen af Ministrene, om hvem han mener, at de egner sig dertil, saa lad os faa det frem, der er saa længe imellem, at man hører et anerkende Ord fra det ærede Medlem. Det er vel imidlertid ikke det ærede Medlems Mening, at det er ham, som skal bestemme, hvem der skal være Minister i Danmark; hvis er det det ærede Medlems Mening, at politiske Modstanderes ugunstige Dom om en Persons Egnethed som Minister skulde diskvalificere ham som saadan, er det meget kedeligt, at det ærede Medlem ikke har givet os denne Oplysning noget før, thi i saa Fald tror jeg, det ærede Medlem i Krigsaarene var kommet ned af Taburetten, adskillige Aar før det skete. Jeg tror ikke, det vilde have været længe, inden det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde sagt: Ja, Deres borgerlige Ære er fuldkommen i Orden, men De egner Dem aldeles ikke til at administrere og føre den Politik, der føres overfor Landbruget. Hvis det skal være en Betingelse for, at man kan faa Mænd ind paa Ministerpladserne, at de skal anerkendes af det ærede Medlem Hr. Rode som egnede til at løse den Opgave — som han selvfølgelig tror, han bedst selv kan løse —, tror jeg, det saa sort ud for andre Partier end netop det radikale Venstre — men det er maaske ogsaa den eneste Chance, det har for nogen Sinde mere at komme til.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at jeg og det ærede Medlem Hr. Pürschel havde været saa kort Tid i Rigsdagen, det var let at mærke, at vi var nye her. Ja, vi er nye i Rigsdagen, jeg er i hvert Fald meget ny her, men jeg skal dog sige, at for ikke mange Maaneder siden var jeg til et Møde, hvor jeg hørte en Mand, som jeg takserer til at være nogenlunde af det ærede Medlem Hr. Rodes Alder, sige: Naar man kommer op i min Alder, mærker man Alderen, og saa begynder man at prale med, at man er gammel — begynder at prale af sin Alder, sagde han. Jeg vil ikke haabe, at dette Praleri fra det ærede Medlems Side skulde betyde, at han begynder at nærme sig til den anden Barndom (Afbrydelse: Ikke fornærme!).... Det er dog virkelig ingen Fornærmelse, for det er der saa mange, der gør.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Jeg skal besvare de Spørgsmaal, han stillede til mig i Gaar, idet jeg dog forudskikker den Bemærkning, at det er ikke min Mening dermed at tilkendegive, at jeg fremtidig ved enhver